„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 178. Sobota 3. Sierpnia 1867. **Rok wydania 57.**

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać sekretarzowi dyrekcyi policyi w Krakowie Janowi Dutkiewiczowi przy przeniesieniu go na stały stan spoczynku, złoty krzyż zasługi z koroną, w uznaniu jego wiernych i pożytecznych usług.

J. Ex. minister handlu i gospodarstwa społecznego mianował nadkomisarza górniczego Macieja Lumbe starostą górniczym w Krakowie.

Część nieurzędowa.

Z Pesztu donoszą, że Sułtan dnia 1. b. m. o godzinie 10tej wysiadł z łodzi parowej i ulicą Albrechta wjechał na zamek królewski. Pomiędzy godziną 11tą a 12tą przyjmował Sułtan w audyencyi ministrów, deputacye kuryi, komitatu peszteńskiego, gminy Pesztu i Budy, akademii i uniwersytetu. Po obiedzie o godzinie 3ciej udał się Sułtan powozem na przejażdżkę, prawdopodobnie najsamprzód do grobu tureckiego świętego Gerl Baby, następnie do gaju pod Pesztem, a ztamtąd wprost na statek, którym wieczorem w dalszą odpłynie podróż z powrotem. Wszystkie dzienniki węgierskie powitały Sułtana osobnemi artykułami.

Wypłacona przez bank narodowy w myśl ustawy z d. 7. lipca 1866 administracyi państwa zaliczka 60 milionów złr. w. a. została już przez ministerstwo finansów w myśl art. III. i IV. tejże ustawy zupełnie w banknotach uiszczona.

Dzienniki niemieckie ciągle jeszcze zajmują się komentowaniem ostatnich oświadczeń „Monitora" co do kroków jakie rząd francuski miał poczynić u dworu berlińskiego w sprawie północnego Szlezwiku. Jakkolwiek dobitne są te oświadczenia, czynią one możebnem, według zdania dzienników berlińskich, przypuszczenie, że w sprawie północnego Szlezwiku odbyła się jakaś konferencya, że czyniono ustne i poufne przedstawienia. Dzienniki pruskie narodowo-liberalne wystawiają zresztą „interpelacyę" francuską jako notę, która została odczytana, a „Berl. B. Ztg." szkicuje treść tej noty jak następuje: „Dowiadujemy się, że nota konstatuje na wstępie prawo Francyi wypowiedzenia swojego zdania w kwestyi północnego Szlezwiku wyprowadzając je z pośrednictwa rządu cesarskiego przy zawieraniu pokoju pragskiego. W dalszym jednak ciągu nota wychodzi po za obręb tego skromnego poziomu, i przybiera charakter rady domagającej się uwzględnienia. Wystąpienie rządu francuskiego dopiero wtedy ukazuje się w właściwem świetle, gdy się je porówna z polityką tegoż rządu w obec południowych państw niemieckich przed zawarciem traktatu celnego, z polityką, która według jednozgodnych sprawozdań owoczesnych nie była doradczą, ale grożącą. Jednakowoż z uwag „Monitora" zdaje się wypływać, że rząd francuski gotów jest unikać na teraz wszelkiego zejścia."

O powyższym artykule „Monitora" pisze „Nordd. Allg. Ztg.": „Monitor" obala wszelkie kombinacye, które dzienniki przywiązywały do domniemanego kroku dyplomatycznego Francyi i uważamy zatem za zbyteczne zastanawiać się głębiej nad mniemaniami o zdaniach, z jakiemi Francya miała wystąpić przy pośredniczeniu w kwestyi północno-szlezwickiej. Zbytecznem byłoby także oceniać wartość wiadomości znowu z Kopenhagi pochodzącej, że p. Behic miał przybyć tam wkrótce w misyi dyplomatycznej. Dyskusye takie mogłyby co najwięcej przyczynić się tylko do opóźnienia rezultatu, który „Monitor" spodziewa się osiągnąć swojem oświadczeniem, dążąc jak twierdzi do uspokojenia opinii publicznej.

Ale zdaje się opozycya francuzka nie tego spodziewała się rezultatu, ona bowiem nie przestaje rozbudzać namiętności do ostatecznych granic. Gdy przeciwnicy Prus w ciele prawodawczem utracili sposobność wypowiadania swojego oburzenia, towarzysze ich w senacie podnieśli głos. Jako apostoł wyprawy krzyżowej przeciw Prusom wystąpił tam pan Dupin, zdaje się jednak, że jego przemowy nie odniosą pożądanego skutku, już nawet dla tego, ponieważ o ile można osądzić z doniesień telegraficznych, stosowniejszemi byłyby dla czytelników „Charivari", jak do wygłoszenia na posiedzeniu senatu.

Według doniesienia „Patrie" odbyły się jakieś konferencye pomiędzy reprezentantami Francyi i Rosyi przy dworze berlińskim a podsekretarzem stanu Thile, ale nie ma żadnego pisemnego dokumentu. Półurzędowy dziennik potwierdza więc dawniejsze zaprzeczenie „Monitora" i usiłuje równie jak on osłabić powszechne wzburzenie. Mniej uspokajającem jest oświadczenie lorda Stanleya w angielskiej izbie niższej, który rzekł, że przedstawienia uczynione przez Francyę gabinetowi berlińskiemu (czy ustnie czy pisemnie, tego nie powiedziano) są tak drażliwe, że nie uznaje za stosowne już teraz wyrażać się o nich.

„Constitutionnel" dowodzi w artykule podpisanym przez Limayraca, że Francya w sprawę pomiędzy Prusami a Danią nie mięszała się wcale w drodze dyplomatycznej, a instrukcye przesłane jej reprezentantowi w Berlinie wykluczają zupełnie myśl wdawania się w rokowania toczące się pomiędzy Berlinem a Kopenhagą. „Monitor" całkiem wiernie skreślił stan rzeczy oświadczając, że gabinetowi berlińskiemu względem Szlezwiku żadna nota ani oddaną ani odczytaną nie była. Nie powiedział tenże dziennik, że rząd francuzki do reprezentanta swego w Berlinie nie pisał żadnej depeszy. Każdemu wiadomo, że wszystkie rządy do reprezentantów swoich niemal codziennie depesze piszą, w których dają im wyjaśnienia co do kwestyi bieżących. Często omawiają albo udzielają ajenci te depesze w sposób poufny. Są to wówczas czyny tylko grzeczności, które nie mają charakteru urzędowego i w żadnym względzie nie naruszają stosunków pomiędzy państwami. O ileby nota była ważną, o tyle przeciwnie wysłanie jednej lûb kilku depesz do francuzkiego ajenta w Berlinie nie powinno zatrważać opinii publicznej. Owszem toby mogło niepokoić opinię publiczną a nawet sam rząd pruski trwożyć, gdyby rząd francuzki taił swoje przekonania co do ważnych kwestyi, gdyby się osłaniał złowróżbnem milczeniem, tworząc tak tę sytuacyę, która wprawdzie rzadko powstaje, ale która zawsze wyradza podejrzywanie. Stosunki pomiędzy oboma gabinetami nie są bynajmniej tego rodzaju. „Constitutionnel" kończy swój artykuł wyliczeniem różnych interesów, które się łączą z tem, aby po obu stronach Renu nadać inny zwrot opinii publicznej. Upór, z jakim usiłują fałszować prawdę, usprawiedliwia wytrwałość rządu francuzkiego dla jej wyświecenia.

Na posiedzeniu senatu francuskiego z dnia 27. lipca przy obradach nad ustawą finansową mówił książę Persigny o ogólnej wewnętrznej polityce, rozwijając z właściwą sobie wymową zalety konstytucyi francuskiej. Książę pragnie przedewszystkiem, żeby odpowiedzialność Cesarza nie była fałszywie rozumiana. Odpowiedzialność głowy najwyższej państwa nie powinna wywierać moralnego nacisku na pierwsze ciało polityczne państwa. Wprowadzeni w obłęd przez to fałszywe pojmowanie sądzą niektórzy mężowie sprzyjający szczerze Cesarstwu, że znajdują się w alternatywie, i albo muszą głosować przeciw swemu przekonaniu, albo zachwiewać władzę publiczną. Jedni obawiają się, żeby Cesarza osobiście nie obrazili, poddając projekta rządowe krytyce, inni znowu sądzą, że zachwieją jego powagę, jeżeli je odrzucą. Takie pojmowanie rzeczy uwłacza jednakże zasadom konstytucyi. Cesarz bywa przez to w błąd wprowadzony co do opinii publicznej, przez uległość tych mężów, których powołaniem jest dać mu ją poznać, i na niego zwala się przez tę obawę skompromitowania powagi Cesarstwa tem większa odpowiedzialność.

Po ks. Persigny zabrał głos baron Dupin. Mówił on głównie o stanowisku Francyi w obec dzisiejszej sytuacyi europejskiej, a szczególnie w obec Prus.

W wieku XVII. — powiada Dupin — kiedy Francya zyskała sobie sławę i znaczenie przez swego wielkiego i zwycięzkiego Króla, otrzymał prosty książę państwa niemieckiego elektor brandenburgski tytuł Króla, aby go nadać Prusom. Wówczas było to królestwo bardzo małe, gdyż liczyło tylko milion mieszkańców. Kraj był ubogi, a sztuki znajdowały się jeszcze w dziecięstwie, z wyjątkiem jednej, t. j. sztuki utrzymywania armii, która także była ubogą, ale trzykroć liczniejszą stosunkowo niż armie któregokolwiekbądź z owoczesnych państw Europy. Żelazna karność, doskonały dobór ludzi, których rekrutowano nawet za granicą, nakoniec wyborne użycie broni powiększały jeszcze tę nierówność. P. Dupin przechodzi dalej w ten sposób pruską historyę aż do chwili obecnej. Zwróciwszy uwagę na wypadki 1862 i 1865, powiada: Przybierając znowu pozór przyjaciela narodowych wolności, uzbroiły się Prusy dla uwolnienia księstw i Bałtyku, które po chwili pod swoje panowanie zagarnęły. Odniosłszy zwycięztwo prawiły o pokoju, i to o pokoju rozbrojonym, a Europa zdawało się, że nie spostrzega tego, iż ojczyzna Hohenzollern posiada takie kadry, które równają się tym, jakieby mocarstwa o 50 do 60 milionach ledwie były w stanie wystawić. Nikt wowczas nie poznawał się na jeniuszu i tajemnych zamiarach tego polityka, który jest największą niespodzianką naszego stulecia. Myślano, że jego odwaga, a raczej jego zuchwałość wystawiają tylko koronę jego władcy na szwank. Był to błąd. Najnieodpowiedzialniejszy ze wszystkich ministrów Europy przygotowywał się do czynów stanowczych, które powiodło mu się rzeczywiście wykonać. Austrya z centralnemi Niemcami została ze związku wyrzucona. Nowy rok 1815 dał Prusom królestwa i księstwa, które one zabrały i wcieliły. Europa od Kaspiku do Atlantyku przyzwoliła na to spokojnie; Albion za kanałem nie rzekł ani słowa. Północne państwo niemieckie jest ukonstytuowane. Jego kanclerz, który na to rzeczywiście zasłużył, został właśnie proklamowany; a państwo to od urodzin swoich już liczy 29 milionów ludności. Ale to był dopiero początek. Prawie w tej samej chwili, gdy w świetle słonecznym dyplomacyi podpisywano traktat pragski, podały tajemnicze traktaty trzech książąt środkowej Europy tak zupełnie pod władzę Prus, że ci stali się ich namiestnikami. Tym sposobem Prusy, które w roku 1865 liczyły 19 milionów, w roku 1866 29, liczą dziś już 39 milionów. Teraz dokonuje się uzupełnia organizacya tego nowego państwa, i w razie potrzeby będą Prusy w stanie wystawić taką armię, która przewyższy siły największych mocarstw europejskich, których tu wymieniać nie widzę potrzeby.

W Paryżu d. 29. z. m. odbył się przegląd wojska na polach Longchamps w lasku bolońskim. Wystąpiła druga dywizya gwardyi i gwardya konna stojąca w Versaillu, tudzież artylerya gwardyi. Lud nielicznie się zgromadził. Pogoda była piękna ale nie wiedziano z pewnością czy przegląd się odbędzie. Małżonka księcia pruskiego Karola przybyła z swoim orszakiem na pola Longchamps w towarzystwie hr. Goltz dwoma powozami. Przybyła także królowa portugalska ze swoją siostrą, księżną Klotyldą czterokonnym powozem, i dostojni goście zajęli miejsca w loży dworskiej. Cesarz i towarzyszący mu goście przyjechali powozami, dosiedli koni, a marszałek Regnault de St. Angely dowódzca gwardyi cesarskiej, przyjmował Cesarza przy wjeździe. Cesarzowi towarzyszyli król portugalski, W. książę Konstanty, książęta prusey Karol i Albrecht, książę Coimbra i wielu oficerów rosyjskich, portugalskich i innych. Po defiladzie Cesarz rozdawał krzyże. Wojsko z zapałem wydawało okrzyk vive l'Empereur! Po przeglądzie Cesarz i jego goście zsiedli z koni dla powitania

dostojnych pań. Podawano chłodniki, poczem Cesarz wraz z książętami pojechał konno przez lasek buloński na pola elizyjskie zkąd wszyscy powozami pospieszyli do swoich rezydencyi. Cesarzowa nie była obecną na tym przeglądzie wojska.

Depesza z Aten datowana d. 26. lipca donosi, że we wschodnich Krety prowincyach przeszli powstańcy znowu z odpornej w zaczepną wojnę i zadali znaczne klęski Turkom, którzy musieli się cofnąć do twierdzy Kandya. Omer Basza natarłszy na powstańców oszańcowanych na wzgórzach koło Sphakia został odparty. Okrucieństwa, których się dopuszcza Omar miały skłonić konzulów Francyi, Anglii, Rosyi i Włoch, znajdujących się na Kandyi, do żądania od swoich rządów drogą telegraficzną, aby postarały się o zawieszenie dalszej wojny, albo przynajmniej o wywiezienie kobiet i dzieci do Grecyi. „France" podając tę depeszę, oświadcza, że to ostatnie doniesienie nie jest prawdopodobne.

Rząd prowizoryczny kandyjski wystusował d. 24. maja do konzulów rezydujących w Kanei protest, w którym po wyliczeniu odniesionych nad Omerem Baszą zwycięstw, tak dalej pisze: „Rozwścieklony temi zwycięstwami mścił się jeneralissimus turecki na kobietach, starcach, żonach i dzieciach, które wpadły w jego ręce. Włosi Kreteńczaków nie oszczędzano więcej niż ich życia. Omer Basza zniszczył ogniem i mieczem wsie Episkopi, Arkondona, Tavridi, St. Konstantin, Kouffi, Kausti i Argyropolis w prowincyi Rethymeu, wsie Phylaky, Patyna, Castelli, Kuna, Uranus, Vafi, Nipo, Prosnero, Calamitri i Exopolis w prowincyi Apokurono; sześć wsi w prowincyi Milopotamos. Poburzył kościoły, które jeszcze były pozostały; kazał drzewa oliwne, winogrona i drzewa owocowe pościnać i zniszczył zboże do młynów zwiezione."

„Oprócz stu kobiet, dzieci i starców, których znaleziono z poodcinanemi głowami około jego obozu, kazał we wsi Askudena udusić Maryę Kontaxopulo, Helenę Stamatopulo i Katarzynę Milonopulo. W Zuridi zostali bracia Manuel i Konstantyn Demetrionowie w obecności ich żon najprzód oślepieni, następnie okropnie pokaleczeni a w końcu uduszeni. W Argiropoli zamęczono Jana Myres, Manuela Korydaki i cztery kobiety. Podobnemuż losowi ulegli we wsi Franciscano - Untochia Mikołaj Morny, Manuel Francesco, Chavalambos Grouliscos, Antoni Pitaris, Jerzy Francesco i Marya Trulisco, a we wsi Atzipopulo Marya Chartra, w Vidiros Jerzy Koronakis i Manuel Saphirakis. W innych wsiach powieszono czterech mężów a zamęczono czternastu starców, z których dwóch było tkniętych paraliżem tak, że z łóżka podnieść się nie mogli. Szesnaście kobiet i dzieci porąbano na sztuki, kilku kobietom żywcem zdarto skórę. Więcej niż 1000 kobiet i dzieci zamarzło na szczytach białych gór, dokąd się były schroniły, aby nie popaść w ręce tureckiego jeneralissima." W końcu protestuje rząd prowizoryczny najuroczyściej przeciw tym barbarzyństwom Omera Baszy.

„Inwalid ruski" ogłasza następujący ukaz do rządącego senatu: Uznając za pożyteczne zmienić cywilną i wojskową organizacyę, graniczących z Chinami i środkowo-azyatyckiemi chaństwami ziem wchodzących do składu jenerał-gubernatorstw: orenburgskiego i zachodnio-syberyjskiego, — rozkazujemy:

1) Urządzić zaraz turkiestańskie jenerał-gubernatorstwo z obwodu turkiestańskiego, okręgu taszkienienckiego, ziem zajętych w 1866 r. za Syr Darją i części obwodu semipałatyńskiego, leżącej od tarbagatajskiego łańcucha gór.

2) Za granice turkiestańskiego jenerał-gubernatorstwa postanowić: a) z jenerał-gubernatorstwem zachodnio-syberyjskiem — łańcuch gór tarbagatajskich z jego odnogami, do teraźniejszej granicy obwodu semipałatyńskiego z obwodem kirgizów syberyjskich, po tej granicy do jeziora Bałchasz, potem łukiem po środku tego jeziora, a od niego prostą linią do rzeki Czu, i wzdłuż tej ostatniej do punktu jej złączenia się z rzeką Sary-Su; i b) z orenburgskiem jenerał-gubernatorstwem — od środka zatoki Perowski na morzu Aralskiem, przez górę Termenches, ztąd przez osadę Terekli, dalej przez górę Kałmas, przez osadę Muzbil, góry Ak-Kum i Czubar-Tiubia, przez południowy kraniec piasków Muin-Kusu, i przez osadę Myn-Bułak do punktu złączenia się rzek Sary-Su i Czu.

3) Nowe jenerał-gubernatorstwo podzielić na dwa obwody: Syr-Darjiński i Semirieczeński, ustanowiwszy pomiędzy nimi przybliżoną granicę wzdłuż r. Kurogoły.

4) Główny zarząd nowo utworzonego kraju powierzyć jenerał-gubernatorowi, a zarząd obwodami Syr-Darjińskim i Semirieczeńskim — gubernatorom wojennym; dla miejscowego zaś zarządu wojskowemi siłami i władzami, utworzyć z tych obwodów wojskowy okrąg turkiestański, powierzając dowództwo nad konsystującymi w nim wojskami jenerał-gubernatorowi z godnością dowodzącego wojskami w okręgu i gubernatorom wojennym, z godnością dowodzących wojskami w obwodach.

5) Z otwarciem obwodów Syr-Darjińskiego i Semirieczeńskiego, istniejące w nich władze cywilne do czasu zatwierdzenia ogólnej ustawy o zarządzie miejscowym, poddać na poprzednich zasadach pod władzę gubernatorów wojennych tych obwodów, w czem do którego należy.

Senat rządzący nie zaniedba wydać właściwe rozporządzenia dla wprowadzenia w wykonanie niniejszego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

Alexander.

W Carskiem Siole, 11. lipca 1867 r.

Główny ajent byłej cesarsko-mexykańskiej misyi w Stanach Zjednoczonych, p. Estvan, podał do gazety „Times" wychodzącej w Nowym Yorku, następujące oświadczenie:

Cesarz mexykański Maxymilian nie żyje. Zaprzedany i zdradzony przez swoich, opuszczony przez rządy, które moralny przynajmniej miały obowiązek ocalenia jego życia, poniósł on śmierć męczeńską, i czasy nasze splamione są wypadkiem, w dziejach nowoczesnych bezprzykładnym. Misyę, jaką mi N. Cesarz w swoim czasie był poruczył, kończy się z jego zgonem; pozostaje mi tylko smutny obowiązek zaprotestowania przeciw barbarzyńskiemu czynowi fakcyi Juareza. Nie chcę oskarzać rządu Stanów Zjednoczonych o zerwanie przyjętego względem Europy i Francyi zobowiązania, lecz muszę mu wytknąć nagann ą i niezaszczytną dla niego samego opieszałość. Poseł Austryi w Washingtonie upraszał o zachowanie życia Maxymiliana imieniem jego cesarskiego brata. Czemuż nie przedsięwzięły Stany Zjednoczone kroków, które gdyby z powagą i naleganiem były dokonane, odwróciłyby straszliwą katastrofę? Czemuż zamianowany przedtem przy republice mexykańskiej poseł nie został do Juareza wysłany, nie z prośbą, lecz z domaganiem się o ocalenie życia Cesarza? Wymaganie takie było nietylko zaszczytnym przed innemi przywilejem unii, lecz prawem, która ona jedna wykonać była mogła. Nie waleczność republikanów, nie siła ich oręża, ani biegłość ich wodzów położyła koniec francuzkiej wyprawie, lecz żyzenie i wola północno-amerykańskiej rzeczypospolitej spowodowały Francyę do opuszczenia Mexyku. Wywarcie tak wielkiej potęgi nakładało też i wielki obowiązek. Naród, którego siła moralna tak była wielka, że zniewoliła Europę do opuszczenia sprawy Maxymiliana, ten sam naród powinien też był zasłonić życie Monarchy, któremu pośrednio czy bezpośrednio odjął nietylko środki bronienia się, lecz nawet środki osobistej ochrony. Korpus obserwacyjny Stanów Zjednoczonych, obozujący na granicy, dość żeby był tylko zwycięzką swą chorągiew rozwinął, a zanimby podkowy jego koni zmaczały się wodami Rio Grande, jużby życie Maxymiliana było ocalone, a z niem i honor zachodniej cywilizacyi.

Mexykańscy siepacze, którzy krew Cesarza przelali, oskarzali go, że był przywłaszczycielem, że nieprawnie rządy kraju zagarnął. Historya na to odpowie. Przedniejsi kraju mężowie, przywódzcy wielkiego kościelnego stronnictwa ofiarowali Arcyksięciu Maxymilianowi koronę cesarską mexykańską w 1863 roku w Miramarze. Maxymilian nie przyjął, dopóki naród Mexyku wyboru tego nie zatwierdził. Najlepszemi ożywiony chęciami, zaczął swe panowanie i wszelkiemi siłami o to się starał, aby podźwignąć Mexyk z nędznego położenia, w jakiem się ten kraj znajdował, i postawić go w rzędzie państw ucywilizowanych. Szlachetne zamiary jego spełzły; Mexyk okazał się niegodnym przeznaczenia, do jakiego wznieść go chciano; a ostatnim barbarzyńskim czynem sam siebie zawyrokował. Urzędowanie moje skończyło się; ostatnia służba, jaką względem Cesarza pełnię, jest ta protestacya, o której ogłoszenie pana redaktora upraszam. Szczerze życzliwy

B. Estvan,
naczelnik ces. mexykańskiej kancelaryi
w Stanach Zjednoczonych.

Kronika.

(Woreczek znaleziony.) Dnia 25. lipca r. 1867 znaleziono na Halickiej ulicy woreczek z pienądzmi, właściciel otrzyma bliższe wyjaśnienie — dla odebrania zguby — w handlu korzennym pana Horna przy rynku głównym.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Niebezpieczna pogróżka Marceli Forysz, majster rymarski ze Lwowa, 33 l., ojciec 2 dzieci, obrz. r. k., już karany kryminalnie za cież. obrażenie ciała, posprzeczawszy się z jednym z gości w szynkowni pod „słowikiem" groził mu rozprućiem brzucha i ledwie wstrzymanym został przez obecnych od wykonania tej pogróżki. Na rozprawie ostatecznej w. d. 1. b. m. przekonany zeznaniami świadków, skazany został na 1 miesiąc ciężkiego więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu, (prok. prop. 4 mies. więz. z postem) i zapowiedział rekurs, (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski).

(Rozprawa ostateczna w sądzie obwodowym przemyskim.) Na dniu 26. lipca 1867 r. odbyła się w c. k. sadzie obwodowym w Przemyślu ostateczna rozprawa przeciw Aronowi Wahl, dzierżawcy dóbr, oskarzonemu o zbrodnię oszustwa. Tenże przez wiele lat trudnił się rozmaitemi interesami i posiadał u wszystkich w okolicy ogólne zaufanie, od roku 1863 zaczął jego stan majątkowy upadać, ale mimo tego potrafił obwiniony przez cały przeciąg roku 1864 różnemi podstępami kredyt sobie utrzymać, aż gdy na początku roku 1865 wierzyciele coraz usilniej Arona Wahla o zapłacenie długów upominali, posprzedawał co mógł po kryjomu, cedował potem prawo dzierżawy z całym inwentarzem na swoją żonę Ittę i ogłosił konkurs; ze śledztwa okazało sie, że stan bierny majątku przewyższał stan czynny o kilkadziesiąt tysięcy złr. a. w., i że Aron Wahl przez podstawienie zmyślonych wierzycieli i przez zwodnicze porozumienie się z niektórymi członkami swej familii, nakonice i przez ukrycie pewnej części majątku swego prawdziwy stan massy sfałszował, i przez to prawdziwym swoim wierzycielom szkodę w ilości kilka tysięcy złr. wyrządził. Oskarzony został mimo swego zapierania się za zbrodnię oszustwa zgodnie z wnioskiem c. k. prokuratoryi na 2 lata ciężkiego więzienia skazanym. (Przewodniczący c. k. radzca p. Sellyey, ze strony c. k. prokuratoryi zastępca p. Arbesbauer, obrońca p. Dr. Madejski).

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych: w Złoczowie 25 złr. 60 c., w Gorlicach 35 złr. 11½ c.

(Wypadki na prowincyi.) W Rychcicach w pow. drohobyckim d. 27. z. m. utonął parobek przy pławieniu koni. W Sadkach w pow. zaleszczyckim d. 25. z. m. odebrała sobie życie przez obwieszenie włościanka Nastka Stasiuk.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 2. sierpnia.

Effekta: Akcye kolei Karola Ludwika po 200 złr. m. k. 219.—219.25. Akcye banku hypotecznego galic. po 200 złr. 79.50 — 80. Listy zastawne galic. w. a. 78.80 — 79. Obligi indemnizacyjne Galicyi wschodniej i zachodniej 66.75. Obligi pierwszeństwa kolei galic. Karola Ludwika II. em. 95. Obligi pierwszeństwa kolei lwowsko-czerniowieckiej 84.75. Pruskie bilety kasowe 1.87—1.87½.

W drugej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Sokal		Gorlice		Wadowice		Pilzno		Borszczów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	5	7	6	45	5	60	4	.
„ żyta	3	20	3	92	4	88	3	80	2	50
„ jęczmienia . .	2	25	3	15	3	85	2	80	1	50
„ owsa	1	35	2	20	2	80	2	.	1	25
„ hreczki	2	70	3	.	6	55		.	2	60
„ kukurudzy . . .	.	.			.	.	.	.	2	50
„ ziemniaków . .	.	.	1	35	1	72	1	.	.	
Cetnar siana	2	40	2	30	1	88	1	20	1	.
„ wełny	.	.			.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.		.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	60	4	50	4	50	5	60	4	50
„ „ miękkiego	5	35	2	80	3	50	3	60	.	.
Funt mięsa wołowego	.	12	.	13	.	16	.	12	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	96	.	.	.	.	.	.

Lwów, 2. sierpnia. Na dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (83 ℔) 5 złr. 1 c., żyta (80 ℔) 3 złr. 15 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 22 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 44 c., hreczki 2 złr. 96 c., grochu 3 złr. 20 c., ziemniaków 1 złr. 21 c., kubek krup przenicznych 8 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 7 c., hreczanych 5 c., funt mąki pszenicznej 10 c., żytnej 7½ c.,

miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 20 c., wódki lepsz(e)j 70 c., zwykłej 40 c. funt masła 40 c., szmalcu 48 c., łoju 20 c., cetnar siana 88 c., słomy 63 c., sąg drzewa bukowego 9 złr. 93 c., sosnowego 7 złr. 40 c.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Petersburg, 2. sierpnia. Ażeby zerwać stosunki ze stolicą papieską ustanowiono natomiast nowo utworzone rzymsko-katolickie kolegium w Petersburgu.

Paryż, 2. sierpnia. „France" zwracając uwagę na przerażające wypadki w Mexyku powiada: Śród boleśnych okoliczności znalazł Cesarz Napoleon w szlachetnem sercu swojem natchnienie do zupełnie samoistnego kroku. Zjazd w Salcburgu nie straci nic z wzniosłego charakteru swego, ponieważ polityka nie będzie wmieszana do oznak sympatyi wymienianych między obydwoma monarchami.

Korfu, 2. sierpnia. Rząd grecki zdecydowany wspierać powstanie w Kandyi wszelkiemi środkami, powołał rezerwy armii i czyni inne przygotowania wojenne. Jeżeli w kwestyi Kandyjskiej nie zajdzie zmiana do września, natenczas Grecya wypowie wojnę Turcyi.

Belgrad, 2. sierpnia. Sułtan w przejeździe mimo twierdzy witany był 101 wystrzałami z dział. Serbski prezydent ministrów Garassanin prosił o audyencyę u Sułtana, ale nie otrzymał odpowiedzi.

Ostatnia poczta.

Florencya, 31. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby przyjęto artykuł ustawy względem listy cywilnej króla i ustanowiono też na $12^1/_4$ mil. rocznie.

Konstantynopol, 31. lipca. Sułtan odbywać będzie dalszą podróż z Ruszczuku na Adryanopol.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. sierpnia.

Hotel George: PP. Hr. Komarnicki Bol., ze Sasowa — Glogowski Artur, z Bojaniec.

Hotel Langa: Przyborski Teodor, c. k. radca finansowy, z Waitzen.

Hotel angielski: Nahlik Franc., c. k. major, z Klebanówki. — Protiweński Józef, c. k. podporucznik, z Teresienstatu.

Hotel Krakowski: Ks. Woroniecki Franc., z Ostrowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. sierpnia.

PP. Ks. Beldiman Demirt, do Wiednia. — Hr. Bawórowski Wacław, do Kołtowa. — Hr Badeni Wład. do Krakowa. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Jezupola. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Kołomyi. — Hr. Jabłonowski Ant., do Rawy. — Cybulski Tytus, do Stanisławowa. — Lipiński Antoni, do Tarnopola. — Hlebowicki Franc., do Wiednia. — Sahajdakowski Franc., do Zazuliniec. — Skrzyszewski Józef, do Sewerynki. — Wszelaczyński Mat., do Kupczyniec. — Zawadziki Michał, do Bełzca. — Zakrzewski Adolf, do Wiktorowa. — Bredt Teodor, do Tłumacza. — Nikorowicz Paweł, do Hostowa. — Tiszecki Zygmunt, do Wiednia. — Kreuter Jan, c. ros. jenerał, do Radziwiłłowa. — Reutel Alex., c. ros. podporuczn., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.33	+ 10 2	83.0	zach. sł.	2
2. god. po pol.	323 79	+ 16.2	51.1	„ „	4
10.god. wiecz.	323 46	+ 10 8	78 7	„ „	1

W nocy deszcz 0.‴60.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Der Winkelschreiber,"** komedya w 4 aktach, po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 2. sierpnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	$96^1/_2$	6	$03^1/_2$
Dukat cesarski	„	5	99	6	$06^1/_2$
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	$27^1/_2$	10	$42^1/_2$
Rubel srebrny rosyjski	„	1	$91^1/_2$	1	$96^1/_2$
„ papierowy rosyjski	„	1	72	1	$74^1/_2$
Talar pruski	„	1	87	1	$87^1/_2$
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	80	79	—
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	49	83	44
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	50	67	38
Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	25	68	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		218	—	221	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	50	175	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. lipca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
W pożyczce narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	67 60	67 80
od kwiet. do października po 5%	67 40	67 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 —	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (frankl.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 —	80 50
Metaliki po 5%	57 —	57 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138 50	139 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137 50	138 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74 —	74 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 80	88 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 75	91 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 20	76.40
Renty Como po 42 lir. aust.	18 —	18.25

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89. —	90 —
Czeskie	89.50	90 —
Węgier	68 —	68 75
Galicyi	66 50	67 —
Siedmiogrodu	64 50	65 —
Bukowiny	65 —	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99. —	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	699. —	700. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	179 10	179.30
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	611. —	616. —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	106 —	106 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1688. —	1690. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	227 80	228 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185 25	185 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	137. —	137 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 —	218 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 —	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482. —	484 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	94 —	94 20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79. —	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	89 75	90 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	108 50	109 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 —	95.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91 25	91 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 75	99 —

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	123 75	124 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86. —	87. —
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118. —	120. —
„ „ po 50 zł. w. a.	54. —	55.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24. —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90. —	93. —
Salma „ 40 „ „	29. —	29.50
Palfiego „ 40 „ „	25. —	25 50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27. —
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17. —	18. —
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12. —	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12. —	12.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	——	——
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 40	106 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 60	106 90
Hamburg za 100 M. B.	94 35	94.65
Londyn za 10 ft. szt.	127 40	127 60
Paryż za 100 fr.	50.65	50 70

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6 07	6 08
detto. pełnej wagi	6 07	6 08
Korona	17.50	17.60
20frankówka	10.21	10 22
Rosyjski imperyał	10.40	10.45
Talar związkowy	$1.87^1/_2$	1.88
Srebro	124.50	125 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $97^1/_2$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. sierpnia.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	57	10
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	67	50
Losy z 1860 roku	86	40
Akcye banku wiedeńskiego	700	—
„ „ kredytowego	181	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	15
Srebro	124	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	03

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1544) **Kundmachung.** (2)

Bestimmungen
über die Abhaltung eines Telegraphen-Lehrcurses.

Nro. 6092. Mit Genehmigung des h. k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird nach den folgenden Bestimmungen ein Telegraphen-Lehrcurs eröffnet.

§. 1.
Zweck des Telegraphen-Lehrcurses.

Der Zweck dieses Lehrcurses ist die Heranbildung von zur Completirung des Beamtenstandes der k. k. Staatstelegraphen-Anstalt geeigneten Candidaten.

§. 2.
Ausdehnung des Unterrichtes.

Der Unterricht wird durch die von der Direction der Staatstelegraphen zu bestimmenden Beamten ertheilt und umfaßt sowohl den administrativen als technischen Theil des Telegraphendienstes, letzteren in theoretischer und practischer Beziehung.

§. 3.
Ort der Abhaltung.

Dieser Lehrcurs wird in **Wien, Prag** und **Lemberg** abgehalten.

§. 4.
Beginn und Dauer.

Es beginnt dieser Curs am 1. October 1867 und wird die Dauer desselben auf circa drei Monate festgesetzt.

§. 5.
Bewerbung um Aufnahme in den Curs.

Bewerber um Aufnahme in diesen Curs haben ihre Gesuche bis längstens 15. September 1867 bei

Unterrichtsanstalten, endlich über ihre physische Eignung zum Telegraphendienste mittelst legaler Zeugniße auszuweisen und den Besitz einer guten Handschrift darzuthun. Außerdem wird von dem Bewerber die volle Kenntniß der deutschen und eine derartige Vorbildung in der französischen Sprache gefordert, daß sie befähigt sind, Schriftstücke in dieser Sprache geläufig zu lesen und zu übersetzen, und daher die baldige vollkommene Aneignung dieser Sprache mit Grund erwarten lassen; die Kenntniß auch anderer in- oder ausländischer Sprachen wird besonders berücksichtiget werden.

der k. k. Direction der Staatstelegraphen in **Wien** einzubringen, darin die in dem folgenden §. angedeutete Qualification nachzuweisen und anzugeben, in welchem der im §. 3 genannten Orte sie den Curs zu hören wünschen.

Gesuche, welche nach Ablauf des oben bestimmten Termins, so wie jene von Bewerbern aus dem Civil- oder Militär-Staatsdienste, wenn sie außer dem Dienstwege, das ist, nicht im Wege der dem Bittsteller vorgesetzten Behörde eingebracht würden, könnten keine Berücksichtigung finden.

§. 6.
Qualification der Bewerber.

Die Bewerber haben sich über das zurückgelegte 18. und nicht überschrittene 30. Lebensjahr, über den bisherigen tadellosen Lebenswandel, ihre Verwendung im Staats- oder Privatdienste, ihre Studien, namentlich über die Absolvirung mit gutem Erfolge der 6. Gymnasialclasse oder der Ober-Realschule oder einer der letzteren gleichgehaltenen Civil- oder Militär-

§. 7.
Prüfung und Prüfungs-Calcul.

Nach Beendigung des Curses wird der betreffende Telegraphen-Inspector mit jedem Telegraphen-Schüler die Prüfung abhalten, hiernach die Zeugnisse ausstellen und darin den Grad der Befähigung durch die Note „vorzüglich befähigt", „befähigt" oder „nicht befähigt" bezeichnen.

§. 8.
Anstellung der Telegraphen-Schüler.

Die mit der Note „vorzüglich befähigt" oder „befähigt" classificirten Telegraphen-Schüler werden nach Bedarf und in der Regel nach Maßgabe des im Prüfungs-Cataloge auf Grundlage des Erfolges der abgelegten Prüfung erhaltenen Ranges im k. k. Staatstelegraphendienste angestellt.

§. 9.
Unterrichts-Gebühr.

Jeder zum Telegraphen-Lehrcurse zugelassene Bewerber hat vor der Einschreibung die Gebühr von acht (8) Gulden öst. W. bei dem betreffenden k. k. Telegraphen-Inspectorate zu erlegen, wogegen derselbe mit den erforderlichen Lehrmitteln unentgeltlich betheilt wird.

Die Rückstellung dieser Gebühr findet in keinem Falle statt.

Von der k. k. Direction der Staatstelegraphen.
Wien, am 24. Juli 1867.

(1554) **Edict.** (1)

Nro. 9237. Vom k. k. Kreisgerichte in **Tarnopol** wird der Inhaber zweier in Verlust gerathener gleichlautender, von **Schaje Rosenbaum** am 29. Jänner 1867 ausgestellter an eigene Ordre in 6 Monaten a dato zahlbarer, von Fr. **Marie Baraniecka** acceptirter Wechsel per je 1000 fl. öst. W. aufgefordert, diese Wechsel dem Gerichte binnen 45 Tagen vom Verfallstage an gerechnet vorzulegen, widrigens diese Wechsel für nichtig werden erklärt werden.

Tarnopol, am 24. Juli 1867.

(1491) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1180. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach zawiadamia niniejszem p. Józefa Dunina, którego miejsce pobytu jest niewiadome, że przeciw niemu p. Wincenty Simon wniósł do tutejszego c. k. sądu na dniu 28. kwietnia 1867 do l. 1180 pozew o zapłacenie sumy 160 złr. m. k. czyli 168 zł. 50 c. w. a., wraz z przynależytościami, i o uznanie sądowego zapowiedzenia na części spadkowej po Longinie Rzepeckim w depozycie sądowym w Makowie, na rzecz zapozwanego się znajdującej za usprawiedliwione, — i że do rozprawy sumarycznej w skutek tego pozwu termin na dzień 17. września 1867, 10tą godzinę z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu zapozwanego Józefa Dunina nie jest wiadome, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania pozwanego, na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Henryka Krobickiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym wytoczony spór według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Poleca się zatem niniejszem pozwanemu, aby na powyżej oznaczonym terminie albo sam osobiście stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi powiatowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych środków prawnych do obrony użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam by sobie przypisać musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wadowice, dnia 6. czerwca 1867.

(1500) **Edict.** (3)

Nro. 26416. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte als Concursinstanz wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Realisirung des zur Gantmasse des Mayer Hescheles gehörigen Vermögens die öffentliche Feilbietung des gemäß Inventars ddto. 29. November 1864 zu dieser Cridamasse gehörigen achten Theiles der sub Nr. 421 2/4 in Lemberg gelegenen Realität bewilligt wird, welche bei diesem k. k. Landesgerichte in drei auf den 2. September 1867, 14. October 1867 und 11. November 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmten Terminen, unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird, daß dieser Realitätsantheil bei dem ersten und zweiten Termine nur über oder um den Schätzungs- und Ausrufspreis pr. 1329 fl. 78 1/2 kr. öst. W., bei dem dritten Termine aber unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird, daß als Vadium der Betrag von 132 fl. 98 kr. öst. W. zu erlegen sein wird, daß allen jenen, denen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Maly mit Substituirung des Hrn. Advocaten Meciński beigegeben wurde, daß endlich die näheren Bedingungen und der Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. Mai 1867.

(1506) **Edykt.** (3)

Nr. 10873. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Nep. Sławińskiego a w razie jego śmierci spadkobierców po nim pozostałych, że przeciw nim p. Bolesław Radwański dnia 22. czerwca 1867 do l. 10873 wniósł pozew o orzeczenie, że wszelkie prawa do pretensyi z powodu ewikcyi w stanie biernym dóbr Gołuchowice Dom 47. p. 231. n. 4. on. prenotowanej, przez przedawnienie zgasły, że zatem ewikcya ta ekstabulowaną być ma, w załatwieniu którego to pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na 16. października 1867 o 10tej godzinie rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszem edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać musieli.

Kraków, dnia 10. lipca 1867.

(1516) **Edict.** (3)

Nr. 38444. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Leo Grodzicki mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mit dem heutigen Beschluße z. Zahl 38444 über Gesuch des Klägers Osias L. Horowitz ddto. 6. Juli 1867 Z. 38444 gegen denselben wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 850 fl. öst. Währ. auf Grundlage des Wechsels ddto. Lemberg 29. März 1865 die Zahlungsauflage erlassen worden ist, und wurde der k. k. Landtafel aufgetragen, bei der im Lastenstande der Güter Bzianka Dom. 368. p. 466. n. 17. on. pränotirten Wechselsumme pr. 850 fl. öst. Währ. anzumerken, daß Osias L. Horowitz am 6. Juli 1867 z. Z. 38444 wider Leo Grodzicki wegen Zahlung dieser Forderung beim k. k. Landes- als Handelsgerichte das Gesuch um Bewilligung des Zahlungsauftrages überreicht hat.

Da der Wohnort des Belangten Leo Grodzicki unkannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. Czemeryński mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Roiński auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und Ersterem der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 17. Juli 1867.

(1521) **Edikt.** (3)

Nr. 11416. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird bekannt gegeben, daß der vom Boruch Fritz auf eigene Ordre ausgestellte 3 Monate a dato in Buczacz zahlbar vom Efroim und Maria Halpern zur ungetheilten Hand akzeptirten auf die Summe von 450 fl. öst. W. lautende Wechsel de dato 27. Jänner 1865 in Verlust gerathen ist.

Der Besitzer dieses Wechsels wird daher aufgefordert, binnen 45 Tagen nach der 3ten Einschaltung dieses Edictes diesen Wechsel bei Gericht zu erlegen, widrigens derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Stanislau, 10. Juli 1867.

(1523) **Edict.** (3)

Nr. 677. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der mit rechtskräftigem Urtheile des Tarnower k. k. Kreisgerichtes vom 12. August 1860 Z. 12299 durch Fr. Sofie Chodylska gegen Fr. Marie de Zabierzewskie Nowosielecka ersiegten, gegenwärtig Eigenthum des Hrn. Jacob Schwarz bildenden Summe von 2538 fl. 7 1/2 kr. ö. W. aus der größeren Summe von 3832 fl. ö. W. sammt 5% vom 22. August 1862 laufenden Zinsen und Exekutionskosten im Gesammtbetrage von 81 fl. 59 kr. ö. W. die exekutive öffentliche Feilbiethung der im Sanoker Kreise gelegenen, der Fr. Marie de Zabierzewskie Nowosielecka gehörigen Güter Nowosielce kozickie bewilligt, und solche in zwei Terminen, am 2. September 1867 und am 2. October 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrage pr. 24.241 fl. 20 kr. ö. W. bestimmt.

2. In diesen zwei Terminen werden diese Güter über oder um den Schätzungspreis veräußert.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet den 10ten Theil des Schätzungswerthes, d. i. den runden Betrag pr. 2500 fl. ö. W. entweder im Baaren, oder in galiz. Pfandbriefen, oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung notirten Kurse, der jedoch im Ganzen den Nominalwerth nicht übersteigen darf, als Vadium zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen. Das im Baaren erlegte Vadium wird dem Meistbiethenden in den Kaufpreis eingerechnet, das dagegen in Werthpapieren gegen Erlag der Baarschaft demselben rückgestellt, den übrigen Kauflustigen wird das von ihnen erlegte Vadium gleich nach beendigter Licitation von der Licitations-Kommission rückgestellt.

4. Sollten diese Güter in den obigen zwei Terminen über oder um den Schätzungspreis nicht veräußert werden, alsdann wird im Zwecke der Festsetzung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 2. October 1867 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welchem alle Hypothekargläubiger um so sicherer erscheinen sollen, widrigens die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitretend werden betrachtet werden.

5. Der Tabularauszug und der Schätzungsakt liegen in der h. g. Registratur zu Jedermanns Einsicht.

Von der Ausschreibung dieser Feilbiethung werden beide Theile und sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, diejenigen aber, welche nach Ausfertigung des letzten Tabularauszuges dieser Güter in die Landtafel gelangten oder denen der diese Feilbiethung bewilligende Bescheid, sowie andere diesbezüglichen späteren Bescheide entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, durch Edicte und durch den in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Zezulka bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 22. Mai 1867.

Edykt.

Nr. 677. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wyrokiem c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dn. 22. sierpnia 1860 L. 10.299 wygranej przez p. Zofię Chodylska przeciw p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej obecnie p. Jakóba Schwarz własnej sumy 2538 złr. 7 1/2 kr. w. a. z większej 3832 złr. w. a. pochodzącej z procentami 5% od 23. sierpnia 1862 bieżącymi kosztami egzekucyi w kwocie 81 złr. 59 kr. w. a. publiczną przymusową sprzedaż dóbr Nowosielce Kozickie w obwodzie Sanockim położonych p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej własnych się dozwala, która w dwóch terminach a to na dniu 2. września 1867 i na dniu 2. października 1867 każdego razu o godzinie 10. przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 24.241 złr. 20 kr. w. a.

2. W dwóch pierwszych terminach te dobra tylko powyż lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany 10 część ceny szacunkowej to jest w okrągłej kwocie sumę 2500 złr. w. a. gotówką. listami zastawnemi gal. Instytutu kredytowego, lub też obligacyami indemnizacyjnemi galic. podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej, który jednakowoż wartości imiennej przewyższać nie może, jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład gotówką złożony kupicielowi w cenę kupna wrachowany, zaś w papierach wartość mających, za złożeniem gotówki zwrócony zostanie. Innym licytującym komisya licytacyjna. zakład złożony zaraz po ukończeniu licytacyi wyda.

4. Na wypadek, jeżeliby dobra te w wyznaczonych powyżej dwóch terminach sprzedane nie zostały, wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 2. października 1867 godz. 4 po południu, na którym wierzyciele tem pewniej stawić się mają. ile że niestawający jako do żądania większości stawających przystępujący uważani będą.

5. Wyciąg hypoteczny, akt oszacowania w tutejszo sądowej registraturze do przeglądu się znajduje.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się strony tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr dozwalająca i wszelkie dalsze uchwały z jakichkolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jak też i tych, którzy po wydaniu wyciągu tabularnego dóbr Nowosielce na hypotece tych dóbr jakowe prawa zastawu lub własności uzyskali. przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adw. Dra Mochnackiego z substytucyą p. adw. Dra Zezulka.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 22. maja 1867.

(1529) **Kundmachung.** (3)

Nro. 44643. Zur Sicherstellung der Deckstofflieferung, d. i. Erzeugung, Zufuhr, Zerschläglung und Schlichtung zur Conservirung der in dem Bereiche des Lemberger Bezirksamtes gelegenen Straßen, und zwar in der 1., 2., 1. Viertel der 3. Meile der Brodyer Hauptstraße, dann in der 17., 18., 19. und 20. Meile der Vereczkoer Straße für das Jahr 1868 oder eine dreijährige Dauer, nämlich 1868, 1869 und 1870 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Deckstofferforderniß besteht:

	fl.	kr.
A. auf der Brodyer Straße in		
3780 Prismen im Fiscalpreise von . . .	17968	—
B. auf der Vereczkoer Straße in		
2245 Prismen in Fiscalpreise von . . .	13240	10
Zusammen 6025 Prismen im Fiscalpreise von	31208	10

österr. Währung.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem Lemberger Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis zum 22. August l. J. bei dem genannten Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche, nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte Offerten bleiben unberücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 44643. Ku zabezpieczeniu liwerunku materyału kamiennego, t. j. wydobycia, dostawy, rozbicia i ułożenia dla utrzymania gościńców znajdujących się w obrębie Lwowskiego urzędu powiatowego, a mianowicie 1., 2., 1szej ćwierci 3. mili głównego gościńca Brodzkiego, tudzież 17., 18., 19. i 20. mili gościńca wereckiego na rok 1868, albo też na trzyletni przeciąg czasu, mianowicie na lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebnym jest na ten cel następujący materyał kamienny:

	zł.	c.
A. na gościniec Brodzki		
3780 pryzm w cenie fiskalnej	17968	—
B. na gościniec Werecki		
2245 pryzm w cenie fiskalnej	13240	10
Razem 6025 pryzm w cenie fiskalnej . .	31208	10

w wal. austr.

Inne tak ogólne jak i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym we Lwowie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty z załączeniem 10% wadyum wnieśli najdalej po dzień 20. sierpnia r. b. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Poźniejsze, tudzież niewłożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. lipca 1867.

(1545) **Kundmachung.** (2)

Nr. 26002. Die Badeanstalt in Truskawiec, Bezirk Drohobycz, welche einen besonderen Landtafelkörper unter der Benennung „Bad Truskawiec" bildet, wird im Wege einer schriftlichen Offertverhandlung der Veräußerung ausgesetzt.

Gegenstand des Verkaufes sind: sämmtliche im Badeorte befindlichen, dem h. Aerar gehörigen Badehäuser, Wohn- und sonstige Nebengebäude, Grundstücke, die Heil- und Trinkquellen, Wasserleitungen, dann die dem h. Aerar gehörigen Einrichtungsstücke und zwei Wasserdampfkessel, die Propinationsgerechtsame im Umfange der Dorfsgemeinde Truskawiec und die Wiese Maletyczniowa in Tustanowice pr. 13 Joch 195 □Klftr.

Zum Ausgangspuncte der Offertverhandlung wird der Betrag von 42.000 fl. österr. Währ. angenommen.

Der Kaufschilling ist mit einem Drittheile binnen 14 Tagen nach erfolgter Bestätigung und der Rest in drei Jahresraten einzuzahlen und bis zur Einzahlung mit 5% zu verzinsen.

Die schriftlichen Offerten, welche gehörig gestempelt und versiegelt sein müssen und den Vor- und Zunamen, dann den Character und Wohnort des Offerenten, den mit Buchstaben und Ziffern ausgedrückten Anbot, ferner die Erklärung zu enthalten haben daß der Offerent die Verkaufsbedingniße kenne und denselben sich unbedingt unterzieht, sind mit einem 10%tigen Angelde zu versehen und werden bis zum 30ten August 1867 beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg entgegen genommen.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, dann die näheren, auf dieses Verkaufsgeschäft Bezug nehmenden Daten über die Beschaffenheit des Kaufobjectes, dann der Situationsplan der Badeanstalt können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg, bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau, sowie beim Cameral-Wirthschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 26002. Zakład kąpielowy w Truskawcu w powiecie drohobyckim stanowiący osobne ciało tabularne pod nazwą „Kąpiele w Truskawcu" będzie sprzedany w drodze pisemnej licytacyi.

Na sprzedaż wystawiają się: wszystkie znajdujące się w tem zdrojowisku a do wys. skarbu należące łazienki, budynki mieszkalne i wszystkie poboczne, grunta, zdroje wód do picia i leczniczych, wodociągi, tudzież wszelkie sprzęty własnością wysokiego skarbu będące i dwa kotły parowe; prawo propinacyi w obrębie gminy wiejskiej Truskawiec i łąka Maletyczniowa w Tustanowicach rozległości 13 morgów 195 sążni kwadr.

Jako punkt wyjścia w tej licytacyi przyjmuje się sumę 42000 zł. w. a.

Trzecią część ceny kupna złożyć należy w przeciągu dni 14 po zatwierdzeniu, a resztę w trzech ratach rocznych wraz z odsetkami 5 procent aż do uiszczenia.

Oferty pisemne, które mają być należycie ostemplowane i opieczętowane i w których ma być wymienione imię i nazwisko, charakter i miejsce zamieszkania oferenta; jego oferta wyszczególniona cyframi i literami, które nakoniec mają zawierać oświadczenie, że oferent zna warunki sprzedaży i poddaje się im bezwarunkowo, powinny być zaopatrzone w 10-procentowe wadyum i będą przyjmowane do dnia 30. sierpnia 1867 w prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Inne warunki licytacyi, tudzież bliższe szczegóły o przedmiotach na sprzedaż wystawionych, jakoteż plan sytuacyjny zakładu kąpielowego mogą być przejrzane w ces. kr. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie, w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie, tudzież w kameralnym urzędzie gospodarczym w Drohobyczy.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 24. lipca 1867.

(1549) **E d y k t.** (2)

Nr. 33203. C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia nieobecnego pana Józefa Wierzbieckiego, że w skutek uchwały z dnia 28go lipca 1867 l. 33203 intabulacya przyznanej pani Honoracie Mysłowskiej i Annie Zalewskiej sumy 266 2/3 duk. holl. z odsetkami po 5/100 od 21go stycznia 1847 bieżącemi w stanie biernym ośmiu sum po 232 duk. 8 złp. 20 gr. i obowiązku płacenia rocznie po 232 duk. 8 zł. 20 gr. tak długo, dopóki kapitał 834 duk. 5 złpol. 12 gr. uiszczony nie będzie, na dobrach Toki Dom. 72. p. 402. n. 31. et 40. on. intabulowanych, pozwoloną zostata.

Gdy miejsce pobytu pana Jozefa Wierzbieckiego sądowi wiadome, nie jest, ustanowiono pana adwokata Dra. Smolkę z zastępstwem pana adwokata Dra. Starzewskiego kuratorem jego i doręczono pierwszemu powyższą uchwałą.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867

(1540) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nr. 602. Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird bekannt gemacht, daß zur Sicherstellung

1. der Verköstigung der Gefangenen bei dem Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte und städt. delegirt. Bezirksgerichte,

2. der Lieferung von 77½ Wiener Klafter harten Brennholzes, 113 52/100 Zentner Kornlagerstrohes 747 Pfund Unschlitt, 65¾ Pfund Unschlittkerzen, 6975 Stück Lampendochte, 50 Pfund Schweinfett mit Knochenmark vermischt, — 28 Stück Schuhbürsten, 150 Fäßchen Kinnruß und der erforderlichen Schmiedearbeiten für das kreisgerichtliche Gefangenhaus in dem Jahre 1868 eine Minnendo-Licitation am 26ten August 1867 und der folgenden Tagen um 9 Uhr Vormittags in dem Kreisgerichtsgebäude abgehalten werden wird.

Das Vadium beträgt für die Unternehmung zu 1) 863 fl. öst. W. und zu 2) 120 fl. öst. W.

Zu dieser Licitation werden Unternehmungslustige mit dem Bemerken eingelagen, daß die Bedingniße hiergerichts eingesehen und auch schriftliche mit den gesetzlichen Erfordernißen versehene Offerten vor und während der Verhandlung der Licitations-Commission übergeben werden können

Neu-Sandec, am 27. Juli 1867.

(1525) **E d i c t.** (2)

Nr. 6131. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird allen auf der den Nachlaßmassen der Sewera Witkowska und Ludwika Kowalska gehörigen, im Stryjer Kreise gelegenen Hälfte der Gutsantheile von Teysarów „Gołuchowszczyzna" genannt, mit ihren Forderungen versicherten Gläubigern hiemit bekannt gegeben, daß die k. k. Grundentlastungs-Bezirks-Commission in Stryj Nr. 15 mittelst Ausspruchs vom 22. October 1856 Zahl 4706 auf diesen ganzen Gutsantheil ein Urbarial-Entschädigungs-Capital von 12455 fl. 45 kr. C. M. ausgemittelt habe, und daß somit auf die obbenannte Hälfte des Gutsantheils 6227 fl. 52½ kr. C. M. entfallen.

Es werden daher sämmtliche mit ihren Forderungen auf diesen Gütern versicherten Gläubiger aufgefordert, entweder mündlich bei der zu diesem Zwecke hiergerichts bestehenden Commission, oder schriftlich durch das Einreichungs-Protokoll dieses k. k. Kreisgerichtes ihre Anmeldungen, unter genauer Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Hausnummer) des Anmelders und seines allenfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat, unter Angabe des Betrages der angesprochenen Hypothekar-Forderung sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allenfälligen Zinsen, insoweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen, unter bücherlicher Bezeichnung der angemeldeten Post, und wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außer dem Sprengel dieses k. k. Kreisgerichtes hat, unter Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der gerichtlichen Vorladungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden, um so sicherer bis einschließlich den 4ten October 1867 zu überreichen, widrigens der sich nicht meldende Gläubiger bei der seiner Zeit zur Vernehmung der Interessenten zu bestimmenden Tagsatzung nicht mehr gehört, er in die Ueberweisung seiner Forderung auf die Hälfte des ausgemittelten Entschädigungscapitals nach Maßgabe der ihn treffenden Reihenfolge einwilligend angesehen werden wird, und das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erschienenen Interessenten im Sinne des §. 5 des Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen unter der Voraussetzung verliert, daß seine Forderung nach Maßgabe ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder nach Maßgabe des §. 27 des kaiserlichen Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, am 23. Juli 1867.

(1537) **E d i c t.** (2)

Nro. 30308. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Süssel Taubes verehel. Frey, Lea Weichert, Dina Taubes und Esther Flieg mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es sei in Sachen des Lemberger isr. Spitals und der Synagoge gegen die Erben des Leib und der Dwora Weichert, Isaac und Rifka Kohn, Besche Affenpreis, Chane Affenpreis, Juda Gangel und Wolf Sticker wegen 1000 fl. im Grunde gerichtlichen Vergleiches mit dem h. g. Bescheide ddto. 24. März 1863 Nr. 56068 die Schätzung der Realitätsantheile Nr. 427 2/4 bewilligt und ddto. 27. October 1866 Z. 52127 neuerdings angeordnet worden.

Da der Aufenthaltsort der Genannten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Genannten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 25. Juni 1867.

(1534) **E d y k t.** (2)

Nro. 11097. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Anastazyę Magdalenę Teresę 3 im. z Soczyńskich Mułkowską, że przeciw niej i innym c. k. prokuratorya skarbowa o zapłacenie sumy wekslowej 480 zł. 15 c. w. a. z przyn. wniesła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 5. marca 1867 l. 3123 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nadmienionej wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej p. Anastazyi Magdaleny Teresy 3 im. z Soczyńskich Mułkowskiej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego adwokata p. Dra. Witskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kucharskiego kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 8. lipca 1867.

(1533) **E d y k t.** (2)

Nr. 11032. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Anastazyą Magdalenę Teresę 3 im. z Soczyńskich Mułkowską, że przeciw niej i innym c. k. prokuratorya skarbowa o zapłacenie sumy 575 zł. 94 kr. w. a. z p. n. wniosła pozew w załatwieniu tegoż pozwu wydany został nakaz zapłaty pod dn. 5. marca 1867 l. 3124.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nadmienionej wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej p. Anastazyi Magdaleny Teresy 3ga im. z Soczyńskich Mułkowskiej, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego adwokata p. Dra. Witskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kucharskiego kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub innego obrońcę sobie wybrała, i o tem c. k sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 8. lipca 1867.

(1546) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 26380. Das der Domaine Mrzygłod in den Ortschaften Debna, Międzybrodzie, Olchowce, Tyrawa solna und Żahutyn zustehende Recht der Bier-, Branntwein- und Metherzeugung und des Ausschankes dieser Getränke, dann das Wein-Ausschanksrecht mit zwei Einkehrwirthshäusern nebst 17 Joch 246 □-Klaftern an Grundstücken, wird auf die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 im Wege einer schriftlichen Offerten-Verhandlung verpachtet werden.

Der Fiscalpreis für ein Pachtjahr beträgt Eintausend achthundert sechs und siebzig Gulden 32 kr. österr. Währung.

Die Offerte, welche gehörig gestempelt und versiegelt mit der Außen-Aufschrift: „Offerte auf die Mrzygłoder Propinations-Pachtung" versehen und mit dem Vadium von 188 fl. öst. W. belegt sein müssen, haben den Pachtzinsanbot in Ziffern und Buchstaben in österr. Währung, ferner die Erklärung des Offerenten, daß ihm die Pachtbedingnisse bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterzieht, endlich die Unterschrift des Offerenten mit Vor- und Zunamen, dann Wohnort desselben zu enthalten. Dieselben sind längstens bis 6 Uhr Abends des 29. August 1867 dem Vorsteher des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Tyrawa solna zu überreichen. — Später einlangende Anbote werden nicht berücksichtigt werden.

Das Aerar behält sich vor, unter den Offerenten die freie Wahl zu treffen.

Die näheren Pachtbedingnisse können bei dem genannten Wirthschaftsamte eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

(1532) **E d i c t.** (2)

Nro. 41895. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben auf Ansuchen des Samuel Baczes ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 500 fl. öst. W. s. N. G. am 28 Juli 1867 Z. 41895 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski der Hr. Landesadvocat Dr. Gregorowiez mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 28. Juli 1867.

(1432) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nro. 1964. Bei der k. k. Monturs-Commission zu Jaroslau wird am 12. August l. J. Vormittag 10 Uhr im Amtsgebäude eine öffentliche Licitations- und Offertverhandlung wegen Hintangabe der sich daselbst vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1870 ansammelnden Manipulations-Verkaufs-Abfälle und unbrauchbaren Sorten abgehalten werden.

Die zur Verhandlung gelangenden Gegenstände, so wie die Bedingungen, unter welchen deren Hintangabe stattfindet, sind in dem Amtsblatte dieser Zeitung von 20. Juli 1867 Nr. 166 verzeichnet und können auch bei der Monturs-Commission während der Amtsstunden eingesehen werden.

Von der k. k. Monturs-Commission.

Jaroslau, am 16. Juli 1867.

(1548) **Edykt.** (1)

Nro. 31470. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia nieobecnego p. Józefa Wierzbieckiego, że w skutek zapadłej na dniu 28. lipca 1867 do l. 31470 uchwały intabulacya przyznanej p. Honoracie Mysłowskiej i Annie Czarneckiej sumy 400 dukatów holl. z odsetkami 5% od 21. sierpnia 1847 bieżącemi, w stanie biernym ośmiu sum po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. i obowiązku płacenia rocznie po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. tak długo, dopóki kapitał 834 dukatów, 5 złp. 12 gr. uiszczony nie będzie, na dobrach Toki Dom. 72, p. 402, n. 31 et 40 on. intabulowanych pozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu p. Józefa Wierzbieckiego sądowi wiadomem nie jest, ustanowiono p. adwokata Dra. Smolkę z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego kuratorem jego, i doręczono pierwszemu powyższą uchwałę.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1547) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1613. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Brzeżany wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der durch den Hrn. Cajetan Ohanowicz ersiegten Summe von 170 fl. öst. W. sammt den vom 14. Juli 1864 zu berechnenden 4% Interessen, dann der Gerichtskosten von 23 fl. 84 kr. und der Executionskosten 7 fl. 60 kr., 5 fl. 58 kr. öst. W. und 19 fl. 78 kr. öst. W. und der gegenwärtigen mit 6 fl. zuerkannten, bei dem Umstande, als die zur executiven Feilbietung der dem Hrn. Thomas Starczewski gehörigen, zu Brzeżany sub CNr. 325 gelegenen Realität auf den 28. Februar, 1. April und 1. Mai 1867 bestimmten drei Terminen, wegen Mangel der Licitanten fruchtlos verstrichen sind, die öffentliche executive Feilbietung der obgedachten Realität blos in einem, auf den 6. September 1867 um 9 Uhr Vormittag bestimmten Termine unter nachstehenden Bedingungen bewilliget wird:

1. Die Licitation wird blos in einem Termine abgehalten werden.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth derselben Realität mit 667 fl. 71 kr. angenommen.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden, den 10ten Theil, nämlich 66 fl. 90 kr. öst. W. als Angeld zu Händen der Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling wird eingerechnet werden.

4. Der Bestbieter ist verbunden, die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen nach Zustellung des, die Licitation genehmigenden Bescheides, die zweite Hälfte hingegen binnen 3 Monaten gerichtlich darauf zu erlegen, im widrigen Falle die gedachte Realität auf dessen Gefahr und Kosten blos in einem Termine auch unter dem Schätzungswerthe feilgeboten und die erlegte Caution zu Gunsten der Gläubiger eingezogen werden wird.

5. Sollte die gedachte Realität am obbesagten Termine über oder um den Schätzungswerth nicht an Mann gebracht werden können, so wird diese Realität an demselben Termine auch unter dem Schätzungswerthe laut 6. Absatzes der schon früher bekannt gemachten Licitationsbedingungen am 9. Jänner 1867 Zahl 3158 um jeden Preis feilgeboten werden.

6. Nach Erlag des Kaufschillings wird dem Meistbietenden das Eigenthumsdecret ausgefolgt, die auf der besagten Realität haftenden Lasten auf den Kaufschilling übertragen und dem Meistbietenden die erstandene Realität in den physischen Besitz übergeben werden.

7. Die Intabulations- und Uebertragungsgebühr wird der Meistbietende aus eigenen Mitteln zu bestreiten haben.

Wovon der Bittsteller, der Execut, dann alle Hypothekargläubiger dieser Realität mit dem Bedeuten verständigt werden, daß die Licitationsbedingungen durch Edicte und Zeitungsblätter verlautbart werden, und daß diese Bedingungen, der Schätzungsact und der Tabularauszug in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit liegen. Endlich wird zur Vertretung derjenigen Gläubiger, welche später an die Gewähr gelangen sollten, oder denen dieser Bescheid aus was für immer einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, so wie den dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannten Fr. Wilhelmine Kuczyńska und Elisabeth Starzewska der Landesadvocat Hr. Dr. Wolski zum Curator bestellt.

Brzeżany, am 25. Juni 1867.

(1535) **Edykt.** (1)

Nro. 12300. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Karolinę i Zygmunta Kępińskich, że przeciw nim Hirsch Treller pod dniem 13. lipca 1867 l. 12300 o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 16. lipca 1867 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Altha kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 16. lipca 1867.

(1477) **Edykt.** (3)

Nr. 1685. C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie czyni wiadomo, że do spadków po zmarłych bez rozporządzenia ostatniej woli jako to:

1. Jacka Król na dniu 21. stycznia 1831 w Stężnicy, bratanica Marya Król.

2. Stefanie Pytycz, na dniu 20. lutego 1848 w Średniejwsi, żona Marya Pytycz.

3. Iwanie Figel, na dniu 2. stycznia 1864 w Rajskiem, córka Nastka Figel.

4. Tymko Kość, w Wołkowyi na dniu 21. sierpnia 1847, syn Mikołaj Kość.

5. Iwanie Wołczyk, w roku 1849 w Horodku, córka Paraśka Wołczyk.

6. Po zmarłej na dniu 4. stycznia 1865 w Bukowcu z pozostawieniem kodycylu Annie Kiebak, córka Paraśka z Kiebaków Kapuściakowa, z prawa są powołani.

Ponieważ pobyt powyżej wymienionych dziedziców sądowi nie jest wiadomy, przeto wzywa się Maryę Król, Maryę Pytycz, Nastkę Figel, Mikołaja Kość, Parańkę Wołczyk i Paraśkę z Kiebaków Kapuściakowę, ażeby się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego rachując, do sądu tutejszego zgłosili i swoje oświadczenia do spadku wnieśli, bo w przeciwnym razie postępowania spadkowe z oświadczającemi się spadkobiercami i ustawionymi dla nich kuratorami, mianowicie z kuratorem dla pierwszej, Łuczką Król, drugiej, Leszkiem Haracewiat, trzeciej, Onufrem Figel, czwartego, Semkiem Gurniak, piątej, Andr jem Segal, szóstej, Iwanem Kiebak, przeprowadzonemi zostaną.

Baligród, dnia 28. czerwca 1867.

(1499) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 258. Podpisany c. k. Notaryusz jako delegowany komisarz sądowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na mocy zlecenia c. k. sądu powiatowego Mikulinieckiego z dnia 10. kwietnia 1867 do l. 1638 z r. 1866 jedna połowa gruntu rustykalnego w gminie Kozówce w metryce gruntowej z roku 1820 pod l. subr. 175 i 176 zapisanego, składającego się z parcel pod l. top. 654, 655, 761, 762, 840, 841, 994, 995, 1284, 1285, 1345, 1346, 1510 i 1511, zawierających razem 18 morgów, $297^{5}/_{6}$ kwadr. sążni (a więc 9 morgów, $148^{11}/_{12}$ kwadr. sążni) do spadku po ś. p. Karpie Zełenym należąca, na 318 zł. 26 c. w. a. oszacowana, przez podpisanego drogą publicznej licytacyi dnia 9. września 1867 o godzinie 3ciej po południu w urzędzie gminnym w Mikulińcach, jednak nie pod ceną szacunkową i za złożeniem zakładu w ilości pieniężnej 31 zł. 83 c. w. a. przed rozpoczęciem, a reszty ceny kupna zaraz po ukończeniu licytacyi w gotowych pieniądzach, sprzedaną będzie.

Do której to licytacyi zapraszam chęć kupienia mających z tem, że każdemu na żądanie akta pośmiertne po ś. p. Karpie Zełenym, zawierające szacunek gruntu w mowie będącego, przy licytacyi — przedtem zaś w kancelaryi podpisanego okazane zostaną.

Trembowla, dnia 1. lipca 1867.

Adolf Promiński,
c. k. Notaryusz, jako deleg. komisarz sądu.

(1543) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 94. W celu wydzierzawienia prawa propinacyi wszelkich trunków miasta Niżankowic w jego obrębie przysługującego na czas od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1870 odbędzie się publiczna licytacya dnia 10. września 1867 r. w tutejszym urzędzie gminnym.

Cena wywołania czynszu dzierzawnego za każdy rok tej dzierzawy wynosi sumę 2311 zł. 90 kr. wal. austr.

Chęć zadzierzawienia mających wzywa się, ażeby w dniu powyższym do licytacyi się stawili i jako zakład kwotę 230 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyli. Warunki licytacyi mogą być każdego czasu w urzędzie gminnym tutejszym przejrzane.

Oferty ustne i pisemne na prawo propinacyi przyjęte będą z tem zastrzeżeniem, że najwięcej czynszu dający przy dzierzawie propinacyi się otrzyma.

Z urzędu gminnego.

Niżankowice, dnia 17. lipca 1867.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 1. do 15. lipca 1867.

Jakubowski Bazyli, urzędnik, 68 l. m., na zepsucie nerek.
Wicherek Józef, sekret. gubern., 54 l. m., na suchoty.
Rodakowski Wiktor, właściciel dóbr, 50 l. m., na sparaliżow.
Krasnopolski Gregorz, radca apel., 76 l. m., ze starości.
Zacharyasiewicz Antoni, propinator 83 l. m., na puchlinę.
Heflinger Karol, „ 72 l. m., na suchoty.
Twardowska Franciszka, żona urzędnika, 39 l. m., na gruźlicę.
Jurkiewicz Albertyna, córka urzędnika, 15 l. m., „
Mijakowska Henryka, żona adwokata, 47 l. m., na durzy e.
Gąsiorowski Emeryk, student, 23 l. m., na puchlinę.
Radeński Józef, alumn r. l., 24 l. m., na zapalenie płuc.
Kanzler Fryderyk, rękawicznik, 48 l. m., na suchoty.
Mentlicki Józef, szewc, 22 l. m., „
Kuryłowicz Wicenty, syn radcy, 8 l. m., „
Krasel Teofila, córka urzędnika, 27 l. m., „
Niżałowski Ludwik, syn urzędnika, 9 l. m., na tyfus.
Styx Edmund, syn profesora, 3 tyg. m., z braku sił.
Chechlińska Katarzyna, stolarka, 59 l. m., na suchoty.
Uher Agnieszka, wyrobn., 67 l. m., na sparaliżowanie
Malacz Olena, „ 20 l. m., na tyfus.
Tomaszewska Ewa, „ 30 l. m., na zapalenie płuc.
Ulman Michał, „ 47 l. m., „
Bugiczek Anna, „ 49 l. m., na puchlinę.
Telenka Matwij, „ 57 l. m., na raka.
Terenkiewicz Elżb., „ 69 l. m., na tyfus.
Panler Ja., „ 35 l. m., „
Heytmanek Elżbieta, córka urzędnika, 7 l. m., na suchoty.
Makary Marya, wyrobn., 22 l. m., na gorączkę połogową
Brunatowicz Agn., „ 40 l. m., na tyfus.
Kaznowski Józef, „ 49 l. m., „
Gorzanowski Michał, „ 66 l. m., „
Makowska Anna, „ 22 l. m., „
Leśkiow Anna, „ 26 l. m., „
Dziankowska Tekla, „ 50 l. m., na puchlinę.
Wels Konstanty, „ 27 l. m., „
Łucarz Piotr, „ 67 l. m., na suchoty.
Czuby Anna, „ 40 l. m., „
Pukayło Weronika, „ 21 l. m., „
Tyczka Walenty, „ 39 l. m., na zapalenie płuc.
Kucharz Marcela, „ 42 l. m., „
Ranus Antoni, „ 40 l. m., „
Woźniak Marya, „ 45 l. m., „
Kulczycka Franciszka, „ 73 l. m., na raka.
Pasterski Jan, „ 24 l. m., obwiesił się.
Klimczuk Szczepan, „ 16 l. m., zastrzelił się.
Smoliński Aleksander, dziécię piekarza, $^{10}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Geschöpf Stanisław, „ stolarza, $^{3}/_{12}$ r. m., na zapalenie kiszek.
Nichoga Marya, dziécię wyrobnika, 3 l. m., na konwulsye.
Gerczuk Karol, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Okulska Ludwika, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Mruk Stanisław, „ $^{3}/_{12}$ r. m., „
Iwanowicz Józef, „ $1^{5}/_{12}$ r. m., „
Wiszniewska Paulina, „ 14 dni m., „
Cieślewicz Weronika, „ $^{8}/_{12}$ r. m., „
Rafałowicz Agnieszka, wyrobn., 49 l. m., na tyfus.
Fabian Emilia, dziécię feldwebla, 14 dni m., na konwulsye.
Romańska Józefa, „ wyrobn., $^{4}/_{12}$ r. m., „
Rutkoska Marya, „ „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Niemińska Marya, „ „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Schotschek Albina, „ tokarza, 7 l. m., „
Czerwiński Karol, „ wyrobn., 9 dni m., „
Stokrocki Antoni, „ „ $1^{2}/_{12}$ r. m., „
Belak Klementyna, „ respicienta, 5 tyg. m., „
Sowińska Wikt., „ wyrobn., 14 dni m. z braku sił.
Dacka Katarzyna, „ „ 13 dni m., „
Szydłowska Aniela „ „ $^{10}/_{12}$ r. m., „
Rychlicka Tacyana „ „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Machowicz Emil, „ „ $1^{2}/_{4}$ r. m., na porażenie płuc.
Iwańska Feliksa, „ „ 2 l. m., na suchoty.
Buczkowska Paul., „ „ 14 dni m., „
Gaidzińska Józefa, „ magazyniera, $1^{3}/_{12}$ r. m., na ospę.
Podgórski Jan, „ wyrobn., $^{3}/_{12}$ r. m., na sparaliżowanie płuc.
Schefer Barbara, „ „ 2 l. m., na szkrofuły.
Wojciechowska Józefa, „ $1^{3}/_{12}$ r. m., na gruźlicę.
Bielecka Aniela, „ woźnego, 9 l. m., na tyfus.
Malska Józefa, „ wyrobn. $1^{1}/_{4}$ r. m., na szkarlatynę.
Stawiarz Marya, „ „ $^{1}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Barański Julian, „ „ 2 l. m., na suchoty.
Hecht Boruch, wyrobn., 76 l. m., na puchlinę.
Schor Hersch, „ 74 l. m., „
Schulberg Mendl, „ 28 l. m., na suchoty.
Blank Taube, „ 70 l. m., na puchlinę.
Zimmermann Mechel, „ 44 l. m., na tyfus.
Gartmann Dawid, „ 22 l. m., „
Schwermer Fischel, „ 45 l. m., „
Hubel Juer, „ 23 l. m., na porażenenie mózgu.
Nelken Benjamin, dziécię wyrobn. $1^{1}/_{2}$ r. m., na konwulsye.
Kuh Jutte, „ $^{10}/_{12}$ r. m., „
Linder Chaim, „ 3 l. m., „
Selzer Sobel, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na tyfus.
Tauber Reisel, „ $^{9}/_{12}$ r. m., na zapalen. mózgu.
Goldmann Max, „ 2 l. m., na gruźlicę.
Lowitz Malke, „ $1^{1}/_{4}$ r. m., „
Kretz Gittel, „ 8 dni m., z braku sił.
Laster Mortse, „ 10 dni m., „
Gaier Schlag Jochel, „ 19 dni m., „
Schne Schifre, „ 2 l. m., na suchoty.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Przestroga.

Dowiaduję się, że weksle z moim podpisem są w obiegu; daję do wiadomości, komu na tem zależy, iż żadnych weksłów niepodpisywałam i nie podpiszę.

Dnia 30. lipca 1867. (1536—2)

Franciszka z Kotkowskich **Kozłowska.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.